בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ב', ב' בטבת תשס"ו (02 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **ב' בטבת**, נר **שמיני** ( )לחנוכה; חנוכה שמח!!

מהו חג החנוכה? [ימי החנוכה בהלכה ובאגדה]

=המלחמה שהיתה בזמנו בין היוונים ליהודים לא היתה מלחמה רגילה. היוונים לא רצו להרוג את עם ישראל בגופם, אלא רצו "סך הכל" להשפיע עליהם את תרבותם. יהודים אשר הסכימו לקבל עליהם את תרבות יוון – לא רק שלא התנכלו להם להורגם, אלא שאף זכו ליחס של כבוד מצד היוונים, חלקם אף קיבלו משרות חשובות. תרבות יוון באותה תקופה היתה סמל לתרבות נאורה, שהלכה והתפשטה בעולם כולו. צר היה ליוונים לראות עם אחד שאינו מושפע מתרבותם, ודבק בתרבותו העתיקה.

הדבר פגע בציפור נפשם, ובנקודת שיא גאוותם. בדרכים רבות ניסו להעביר את היהודים על דתם ואמונתם, וכך היתה התורה נתונה בסכנת קיום. ומה קרה אז?

אז קמה לה קבוצה של יהודים אדוקים, הנאמנים לשמירת התורה והמצוות. הם שמו נפשם בכפם להילחם ביוון האימפריה העתיקה. ידעו הם מראש כי לפי כל תחזית הגיונית, סיכויי ההצלחה שואפים לאפס. ובכל זאת, מטרתם לא היתה דווקא לנצח – כי אם להילחם! לא להיכנע לכל נסיון של טישטוש זהותנו כיהודים, כי אם להמשיך לשאת בגאון ובגאוה את מורשת היהדות העתיקה.

ומכיוון שמטרתם היתה קדושה, הצליח אותם ה' יתברך. המעטים והחלשים ניצחו את הרבים והחזקים . היה זה נס עצום. אולם, לאחר מכן התרחש נס נוסף, כפי שמלמדת הגמרא: [מסכת שבת כ"א:] "מאי חנוכה? ... שכשנכנסו היוונים להיכל בית המקדש, טימאו את כל השמנים וכשגברה מלכות בית חשמונאי וניצחום, ובאו להדליק א המנורה, בדקו ולא מצאו אלא פך אחד של שמן שהיה חתום בחותמו של כהן גדול, ולא היתה בו כמות להדליק אלא ליום אחד, נעשה נס והדליקו ממנו 8 ימים. לשנה אחרת, קבעום ועשאום ימים טובים בהלל והודאה." אם כן, שני ניסים התרחשו אז: האחד – נס הנצחון במלחמה של מעטים וחלשים מול רבים וחזקים; והשני – נס פך השמן.

איזה נס גדול יותר? כמובן, נס המלחמה גדול יותר, ומן הסתם עורר רעש והשתאות בעולם כולו: כיצד ייתכן שקומץ אנשים רדופים וחלשים ניצחו את יוון האימפריה הענקית?!

אולם, מעניין מאד שהגמרא אומרת כי חג החנוכה נקבע דווקא כזכר לנס פך השמן, ולא כזכר לנס הנצחון במלחמה. גם החנוכיה שאנו מדליקים בחנוכה בכל לילה באה להזכיר דווקא את נס פך השמן. מדוע?

בנס פך השמן יש סמל ולימוד לדורות הבאים. היוונים, בנסיונם לעקור את היהדות מעם ישראל, טימאו את כל השמנים. **הם לא שפכו את השמן, כי אם טימאו אותו**. שיישאר שמן, אבל טמא. **השמן**, אותיות **נשמה**. היוונים רצו לטמא את הנשמה היהודית. לא חפצו להשמידה כמו טיטוס והמן הרשע ועוד צוררים אחרים, אלא לטמא אותה בתרבויות לא לנו ובדעות משובשות של כפירה. [הסיום, בע"ה, בדף של יום ג']

"מזמור שיר חנוכת הבית לדוד"" [תהלים ל' 1]
מתוך פרק התהלים שאומרים בימי חנוכה
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים וחנוכה שמח לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל